

Може ли хомеопатията - един особено мек терапевтичен подход, да оцелее и да се развива в свят на насилие?

Джордж Витулкас¹

¹Егейски Университет, Гърция

Адрес за кореспонденция: George Vithoulkas, Alonissos, North Sporades, 37005 Greece (e-mail: george@vithoulkas.com)

Homeopathy 2020; 109:179-181.

Резюме

Тази кратка статия разглежда философския въпрос относно мястото на хомеопатията в нашия съвременен свят. Поставя се въпросът дали една терапевтична система, която е толкова омиротворяваща, лека и ненасилствена като хомеопатията, може да оцелее и да се развива в обществото, което често показва противоположните характеристики.

Голяма част от съвременното общество се интересува повече от бързи и впечатляващи изцеления, дори и те да доведат до странични ефекти; докато хомеопатията може да предложи решения с персонализиран подход, който изисква дълги часове изучаване на казуса от страна на хомеопата, за да намери правилното персонализирано лекарство, което има за цел да доведе до положителни резултати, които терапията може да достигне при дълбоки хронични заболявания. Направеното заключение е, че хомеопатията не се вписва лесно в модерното и изпълнено с насилие общество, което предпочита бързи и инвазивни решения на своите клинични проблеми.

Ключови думи

- ▶ хомеопатия
- ▶ общество
- ▶ насилие
- ▶ агресия
- ▶ персонализирано лечение

Заглавието на тази статия е резонен въпрос, който измъчва ума ми почти три десетилетия и ме занимава все повече и повече напоследък. Отговорът му е ключов за мен и за учениците ми, които прилагат този терапевтичен подход. Въпреки че терапевтичният потенциал на хомеопатията е очевиден за милиони пациенти и за много хиляди лекари хомеопати, и въпреки множеството нелечими хронични случаи, публикувани в медицински издания ¹⁻¹⁵, все още имаме да извървим дълъг път, преди да видим хомеопатията да стане призната медицинска специалност. Не е ясно дали хомеопатията някога ще може да заеме полагащото ѝ се място в областта на общата медицина.

Странен парадокс е, че въпреки доказателствата, че класическата хомеопатия може успешно да лекува хронични състояния, считани за нелечими с конвенционалната медицина, хомеопатията все още остава недосегаем въпрос за по-голямата част от медицинската гилдия. Ако в конвенционалната медицина се намери лек за нелечимо хронично заболяване това откритие ще бъде на първите страници на световните новини; докато новините за такива хомеопатични изцеления се посрещат с пълно мълчание! Опитвах се да помисля какво се случи с хомеопатията и защо невероятните ѝ ефекти не се оценяват толкова, колкото заслужава.

Хомеопатията е терапевтична система, насочена към възстановяване на умствения, емоционален и физически баланс на тялото. Това е най-„миролюбивата“ терапевтична система, която съществува от два века, с впечатляващ брой изцеления и въпреки това, през цялото това време, остава на заден план. Опитвайки се да дам обяснение на парадокса, ще започна с пример от ежедневната клинична практика.

Стресирани, депресирани, несигурни, раздразнени и изпълнени с проблеми пациенти, които е под напрежението на ежедневните трудности и които също страдат от множество физически болки и дискомфорт, търсят помощ от хомеопатията. Хомеопатът ще проучи условията, които са довели до този дисбаланс и понякога след часове на щателно изследване и изучаване на случая, ще се опита да намери правилната субстанция – индивидуално лекарство – за този човек, което да „пренастрои“¹⁶ и да даде възможност за възвръщането на състояние на здраве. След като това индивидуално лекарство бъде взето, здравето на пациента се възстановява, с общ баланс и усещане за благополучие.

Проблемът е колко дълго може да продължи този физически, емоционален и психически баланс¹⁷ при чувствителен пациент, когато той или тя живее в свят, който е толкова явно повлиян от насилие и агресия?

received
February 17, 2020
accepted after revision
March 2, 2020
published online
May 14, 2020

DOI <https://doi.org/10.1055/s-0040-1710020>. ISSN 1475-4916.

Copyright © 2020 The Faculty of Homeopathy

License terms

Колко дълго имунната система — вътрешната защита на организма — може да остане в равновесие в замърсена атмосфера, с храни, пълни с химикали, и на всичкото отгоре е животът във водовъртежа на безмилостната конкуренция и агресия, толкова разпространени в обществото? Опитът показва, че възстановеното равновесие няма да се задържи много дълго: при такива натоваарвания чувствителният пациент отново ще започне да се чувства зле. Проблемът е, че след като един организъм се върне към балансирано състояние, той е много по-уязвим на стрес, отколкото един вече компрометиран организъм.

В много случаи пациентът няма да се върне към хомеопатията, смятайки, че излекуването е трябвало да продължи вечно. Факт е, че пациентите, живеещи в съвременното общество, трябва да се сблъскат с много пречки пред здравето си. Съвременното общество, което създадохме, подтиква хората към все по-голяма агресия. Натрупването на материални притежания над всичко останало, понякога приемайки формата на нечовешко поведение, е нормална практика. Меритокрацията отдавна е изчезнала от колективното съзнание, докато завземането на властта чрез всякакви средства е приета норма. Всички тези условия създават бариери пред здравето на хората чрез тревожност, фобии и депресия.

Онези, които търсят и насърчават духовно израстване за себе си и за обществото, отказвайки да направят компромис със собствената си съвест и морална етика, днес се смятат за оскъдно и слабо малцинство. Само няколко такива индивида ще бъдат открити сред различни групи хора — например сред учени, художници, лекари хомеопати, социални работници, религиозни или духовни търсачи — но всички тези хора са или маргинализирани поради миролюбивия си темперамент, или тези, които още водят битки, ще се изтощат, тъй като по-голямата част от обществото е толкова пропита от насилие и корупция, че почти автоматично отрича всякакви усилия за промяна от страна на малки групи, които търсят мир и справедливост. И все пак именно те заслужават и оценяват грижите, предоставени от тази мирна терапия. Тези хора, въпреки че са стълбове на обществото, се чувстват безсилни да наложат системата на терапия, която им е служила толкова добре и толкова ефективно.

Насилието, във всичките му форми — между държави, между нации, между терористични групи, от всеки, притежаващ каквато и да е власт над по-уязвими групи — преобладава в днешния свят. Ето защо е интересно, че конвенционалната медицина, с нейния като цяло инвазивен подход, се вписва толкова добре в манталитета на днешното общество и следователно доминира в съвременното здравеопазване. За да развие първоначалния въпрос на тази статия: възможно ли е в такова общество, хомеопатията — ненасилствена терапевтична система, която се опитва да възстанови вътрешния мир и баланс — да оцелее и да се развива?

Освен ако човек, дори най-проницателният, не успее да окаже за бележителна съпротива срещу общите

тенденции на корупция и агресия, ще му бъде изключително трудно да поддържа своето душевно и емоционално равновесие. Да живееш в среда, в която преобладават корупцията и личният интерес, може да накара чувствителните хора, за да оцелеят, да направят компромис със съвестта си и собствената си морална етика. В резултат на това, подобно поведение ги разболява дълбоко, още докато започват да правят усилия. При тези условия е трудно за един крехък човек да поддържа здравето си и да остане добре за дълго време, дори и при най-добрите хомеопатични грижи.

Съвсем логично е да се заключи, че хомеопатията не е терапевтичен подход, подходящ за едно модерно „развито“ общество, че никога няма да бъде широко практикувана в нашия съвременен свят и никога няма да бъде напълно възприета от медицинските училища — с изключение на няколко авангардни медицински институции, които имат далновидни лидери. Ето защо винаги съм твърдял, че конвенционалната медицина в развития свят не трябва да се страхува, че хомеопатията някога ще завземе нейното пространство

Хомеопатията е спечелила и ще продължи да печели одобрението само на онези малцина практикуващи с високи идеали, които все още вярват в едно свободно и справедливо общество — идеално общество — което може да се появи след много време и много страдания. На меката форма на медицинска практика няма да бъде дадено място да процъфтява в утрешния свят, освен ако и докато не настъпи време, в което постоянните атаки срещу моралните ценности ще останат в миналото. Но реално погледнато, ще се случи ли това?

Моето усещане е, че дори ако утре се появи пророк с изключителни качества и сила, който приканва масите да помогнат за премахване на насилието и корупцията и да донесат мир и справедливост на земята, какъв би бил най-вероятният сценарий? Нашето съвременно общество ще убие пророка!

Конфликт на интереси

Не се декларира.

Библиография

- 1 Alibeu JP, Jobert J. Aconite in homeopathic relief of post-operative pain and agitation in children [article in French]. *Pediatric* 1990;45:465–466
- 2 Chabanov D, Tsintzas D, Vithoulkas G. Levels of health theory with the example of a case of juvenile rheumatoid arthritis. *J Evid Based Integr Med* 2018;23:2515690X18777995
- 3 Chapman EH, Weintraub RJ, Milburn MA, Pirozzi TO, Woo E. Homeopathic treatment of mild traumatic brain injury: a randomized, double-blind, placebo-controlled clinical trial. *J Head Trauma Rehabil* 1999;14:521–542
- 4 Denisova TG, Gerasimova LI, Pakhmutova NL, Mahesh S, Vithoulkas G. Individualized homeopathic therapy in a case of obesity, dysfunctional uterine bleeding, and autonomic dystonia. *Am J Case Rep* 2018;19:1474–1479
- 5 Fisher P, Greenwood A, Huskisson EC, Turner P, Belon P. Effect of homeopathic treatment on fibrositis (primary fibromyalgia). *BMJ* 1989;299:365–366

- 6 Itamura R, Hosoya R. Homeopathic treatment of Japanese patients with intractable atopic dermatitis. *Homeopathy* 2003;92:108–114
- 7 Lamont J. Homeopathic treatment of attention deficit hyperactivity disorder: a controlled study. *Br Homeopath J* 1997;86:186–200
- 8 Mahesh S, Jaggi L, Jaggi A, Tsintzas D, Vithoulkas G. Individualised homeopathic therapy in ANCA negative rapidly progressive necrotising crescentic glomerulonephritis with severe renal insufficiency—a case report. *J Med Life* 2019;12:49–55
- 9 Mahesh S, Mallappa M, Tsintzas D, Vithoulkas G. Homeopathic treatment of vitiligo: a report of fourteen cases. *Am J Case Rep* 2017;18:1276–1283
- 10 Mahesh S, Mallappa M, Vithoulkas G. Embryonal carcinoma with immature teratoma: a homeopathic case report. *Complement Med Res* 2018;25:117–121
- 11 Mahesh S, Shah V, Mallappa M, Vithoulkas G. Psoriasis cases of same diagnosis but different phenotypes—management through individualized homeopathic therapy. *Clin Case Rep* 2019;7:1499–1507
- 12 Tenzera L, Djindjic B, Mihajlovic-Elez O, Pulparampil B, Mahesh S, Vithoulkas G. Improvements in long standing cardiac pathologies by individualized homeopathic remedies: a case series. *SAGE Open Med Case Rep* 2018;6:2050313X18792813
- 13 Tsintzas D, Jaggi A, Jaggi L, Mahesh S, Vithoulkas G. Heterotopic ossification in a 7-year-old female patient treated with individualized homeopathy: a case report. *Clin Case Rep* 2019;7:2526–2533
- 14 Văcăraș V, Vithoulkas G, Buzoianu AD, et al. Homeopathic treatment for postpartum depression: a case report. *J Evid Based Complementary Altern Med* 2017;22:381–384
- 15 Vithoulkas G, Văcăraș V, Kavouras J, et al. Homeopathic treatment for prolonged postoperative coma: a case report. *J Med Life* 2017;10:118–121
- 16 Vithoulkas G. *Levels of Health*. Alonissos, Greece: International Academy of Classical Homeopathy; 2019
- 17 Vithoulkas G. *The Science of Homeopathy*. New York: Grove Press; 1981